

Strasbourg 18.4.2023
COM(2023) 225 final

**KOMISSION TIEDONANTO KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN
PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN KESKUSPANKILLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

**pankkiunionin valmiiksi saattamista edistävästä kriisinhallinta- ja
talletussuojakehyksen uudelleentarkastelusta**

**KOMISSION TIEDONANTO KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN
PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN KESKUSPANKILLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

**pankkiunionin valmiiksi saattamista edistävästä kriisinhallinta- ja
talletussuojakehyksen uudelleentarkastelusta**

Johdanto

Vuonna 2014 perustetulla pankkiunionilla reagoitiin voimakkaasti maailmanlaajuiseen finanssikriisiin ja sitä seuranneeseen euroalueen valtionvelkakriisiin uudistamalla EU:n pankkien valvonta- ja kriisintarkkailujärjestelmää. Pankkiunioni on tehnyt pankkialasta vakaamman, ja pankit ovat tämän vuoksi pystyneet jatkamaan yritysten ja kotitalouksien tukemista, myös viimeaikaisen koronaviruskriisin aikana.

Pankkiunionilla on myös tärkeä merkitys kasvun ja investointien rahoittamisessa, EU:n kilpailukykyyn parantamisessa¹ sekä talous- ja rahaliiton vahvistamisessa. Se auttaa EU:ta vastaamaan suuriin rakenteellisiin haasteisiin, joita liittyy muun muassa vihreään siirtymään ja digitaaliseen muutokseen, sekä haasteisiin, joita Venäjän Ukrainaa vastaan käymä laiton ja perusteeton hyökkäyssota aiheuttaa.

Kaksi pankkiunionin pilaria – yhteinen valvontamekanismi ja yhteinen kriisintarkkailumekanismi – ovat nyt kaikilta osin toiminnassa. Komissio on julkaissut toisen kertomuksensa yhteisen valvontamekanismin² toiminnasta yhdessä tämän tiedonannon kanssa. Kertomuksessa todetaan, että yhteinen valvontamekanismi toimii yleisesti ottaen hyvin ja että se on kehittynyt valvontaviranomaisen tehtävässään ja saavuttanut sille perustamisen yhteydessä asetetut tavoitteet. Myös yhteisestä kriisintarkkailumekanismista on tullut vakiintunut rakenne. Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto on yhdessä kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten kanssa laatinut kriisintarkkailusuunnitelmat EU:n suurimpia pankkeja varten, ja käytössä on yhteinen kriisintarkkailurahasto, joka tarvittaessa tukee kriisintarkkailua. Lisäksi Euroopan vakausmekanismin tarjoamasta yhteisen kriisintarkkailurahaston varautumisjärjestelystä on päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen. Yhteisellä valvontamekanismilla ja yhteisellä kriisintarkkailumekanismilla on yhdessä pankkivalvontaa ja kriisintarkkailua koskevien tiukennettujen sääntöjen kanssa varmistettu, että EU:n pankkialan häiriönsietokyky on parantunut merkittävästi ja että EU:n pankkiala on yleisesti ottaen hyvässä kunnossa. Pankkiunionin kolmannen pilarin muodostavalla yhteisellä talletussuojajärjestelmällä on niin ikään keskeinen merkitys pankkialan häiriönsietokykyyn parantamisessa, mutta EU:n lainsäätäjät eivät ole vielä päässeet pilarista poliittiseen yhteisymmärrykseen.

¹ Euroopan komissio (2023), [EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen](#).

² Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (yhteistä valvontamekanismia koskeva asetus), 32 artikla.

Työ pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi jatkuu. Joulukuussa 2020 pidetyssä eurohuippukokouksessa euroryhmää kehoitettiin laatimaan vaiheittainen ja aikataulutettu työsuunnitelma kaikista niistä osatekijöistä, jotka vielä tarvitaan pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi.³ Euroryhmässä tämän jälkeen käydyt keskustelut eivät kuitenkaan johtaneet tällaisen työsuunnitelman laatimiseen. Sen sijaan ryhmässä sovittiin⁴, että seuraavassa vaiheessa⁵ vahvistetaan pankkien kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevaa yhteistä kehystä⁶. Tämä vaihe käynnistettiin komission tänään hyväksymällä ehdotuksella yhteisen kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudistamisesta. Lisäksi euroryhmä sitoutui arvioimaan pankkiunionin tilaa seuraavalla lainsäädäntökierroksella ja määrittämään yhteisymmärryksessä mahdollisia lisätoimia sen valmiiksi saattamiseksi. Tämä sitoumus toistettiin 24. maaliskuuta 2023 pidetyssä eurohuippukokouksessa⁷. Samaan aikaan Euroopan parlamentti muistutti pankkiunionia koskevasta viimeisimmästä vuosikertomuksesta antamassaan mietinnössä⁸, että on tärkeää saattaa pankkiunioni valmiiksi perustamalla sen kolmanneksi pilariksi yhteinen talletussuojajärjestelmä.

Komissio ehdottaa, että kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä uudistetaan muuttamalla pankkien elvytys- ja kriisinhallintadirektiiviä, yhteisestä kriisinhallintamekanismista annettua asetusta ja talletussuojajärjestelmää koskevaa direktiiviä. Uudistuksen tavoitteena on parantaa kaatumassa olevien pankkien nykyisiä hallinnointijärjestelyjä EU:ssa. Erityisesti ehdotetaan, että kaatumassa olevien pienempien ja keskisuurten pankkien hallinnointijärjestelyjä parannetaan niiden suunnittelun ja toteutuksen osalta. Kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudistamisesta on keskusteltu jo useiden vuosien ajan, ja keskusteluja on käyty jo ennen Yhdysvaltojen ja Sveitsin äskettäisiä pankkikriisejä. Nämä kriisit ovat kuitenkin korostaneet sitä, miten tärkeää on varmistaa, että järjestelyt, joilla EU:ssa hallinnoidaan kaatumassa olevia pankkeja, ovat mahdollisimman vankkoja ja tuloksekkaita.

Kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen ehdotettu uudistus

Kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen keskeisinä tavoitteina on säilyttää rahoitusvakaus ja tallettajien luottamus sekä suojata veronmaksajia pankkien kaatuessa.⁹ Jotta nämä tavoitteet voitaisiin saavuttaa, kehyksellä on varmistettava, että kaikki pankin kaatumiseen liittyvät

³ Eurooppa-neuvosto (joulukuun 2020), [Eurohuippukokouksen julkilausuma](#).

⁴ Euroryhmä (kesäkuun 2022), [Eurohuippukokouksen julkilausuma pankkiunionin tulevaisuudesta](#).

⁵ Baselin yhteisen sääntökirjan (vakavaraisuusasetus ja -direktiivi) päivittämisen lisäksi.

⁶ Vahvemman kehysten luominen kaatumassa olevien pankkien hallinnoimiseksi EU:ssa oli yksi neljästä toimintalinjasta, joista keskusteltiin osana pankkiunionin valmiiksi saattamista koskevaa työsuunnitelmaa. Muut toimintalinjat koskivat nykyistä parempaa yhteistä talletussuojajärjestelmää, pidemmälle yhdentyneitä pankkipalvelujen sisämarkkinoita ja pankkien hallussa olevien valtionvelkakirjojen monipuolistamista EU:ssa. Lisäksi euroryhmä sitoutui arvioimaan pankkiunionin vahvistamisessa saavutettua edistystä ja aloittamaan uudelleen keskustelut muista toimintalinjoista sen jälkeen kun yhteistä kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä koskeva lainsäädäntöuudistus on hyväksytty.

⁷ Eurooppa-neuvosto (24.3.2023), [Laajennetussa kokoonpanossa pidetyn eurohuippukokouksen julkilausuma](#). Eurooppa-neuvosto kehotti eurohuippukokouksessa 24. maaliskuuta 2023 antamassaan julkilausumassa jatkamaan toimia pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi euroryhmän 16. kesäkuuta 2022 antaman julkilausuman mukaisesti.

⁸ Euroopan parlamentti (heinäkuun 2022), [Mietintö pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2021 \(2021/2184\(INI\)\)](#).

⁹ Komissio on valmis antamaan jäsenvaltioille tukea teknisen tuen välineen (COM(2020) 409 final) kautta niiden kriisinhallintavalmiuksien ja -toimien parantamiseksi edelleen.

tappiot voidaan kattaa siten, että riski julkisen rahoituksen käyttämisestä pidetään mahdollisimman pienenä. Maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkeen EU:n pankit ovat parantaneet huomattavasti tappionkattamiskykyään kriisitilanteissa lisäämällä pääomaansa ja muita tappioiden kattamiseen käytettävissä olevia vastattavia. Lisäksi tappioiden kattamiseen on nyt käytettävissä toimialarahoitteisia turvaverkkoja. Tällaisia ovat muun muassa pankkiunionin yhteinen kriisinsuoritusrahasto, pankkiunionin ulkopuoliset kansalliset kriisinsuoritusrahastot ja kansalliset talletussuojarahastot. Kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset ovat kuitenkin osoittaneet, että pienempien ja/tai keskisuurten pankkien kaatumisen hallintaan liittyy ongelmia etenkin silloin, kun tappiot kohdennetaan epäsuorasti tallettajille. Tämä voi vaikuttaa tallettajien luottamukseen ja rahoitusvakauteen. Tämän vuoksi kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä ei tällaisten pankkien kaatumisen yhteydessä ole aina haluttu panna täytäntöön vaaditulla tavalla, jolloin on usein turvauduttu julkiseen rahoitukseen.

Nykyisessä kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksessä rahoituksen saantiin sovellettavat säännöt määräytyvät kulloisenkin kriisinhallintavälineen mukaan. Tämän vuoksi näiden välineiden käyttö jäsenvaltioissa ei ole täysin yhtenäistä eikä niillä useinkaan saavuteta tavoiteltua tulosta, koska toimialalähtöistä rahoitusta on vaikea saada siirtämättä osaa tappioista tallettajille. Tilannetta vaikeuttaa edelleen se, että tämän nykyiseen kehykseen liittyvän ominaispiirteen lisäksi kriisinsuoritusviranomaisilla on laaja harkintavalta päätettäessä siitä, vaatiiko yleinen etu, että pankin kaatumista hallinnoidaan EU:n yhdenmukaistettujen kriisinsuoritusääntöjen mukaisesti, vai voidaanko pankki likvidoida kansallisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämän vuoksi vaarana on markkinoiden pirstaloituminen ja optimaalisia heikommat tulokset pankkien kaatumisten hallinnoinnissa. Tämä koskee erityisesti pienempiä ja keskisuuria pankkeja, jotka voivat olla liian suuria likvidoitaviksi kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

Komission nyt ehdottamalla uudistuksella pyritään puuttumaan näihin nykyisessä kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksessä oleviin rajoitteisiin. Ehdotettu uudistus perustuu laajaan kuulemiseen ja kattavaan valmisteluun¹⁰. Se kattaa useita keskeisiä politiikkanäkökohtia ja tarjoaa johdonmukaisen ratkaisun havaittuihin ongelmiin. Ehdotetun uudistuksen tärkeimmät osatekijät ovat seuraavat:

- Selkeytetään sitä, miten yleistä etua olisi arvioitava pankkikriisien hoidossa. Tällä on tarkoitus varmistaa, että kaikkia kriisinhallintavälineitä, kuten siirtovälineitä¹¹, voidaan soveltaa myös kaatumassa oleviin pienempiin ja keskisuuriin pankkeihin, jos näin voidaan saavuttaa paremmin tavoitteet, jotka koskevat rahoitusvakauden turvaamista, sijoittajien luottamusta ja veronmaksajien rahojen suojaamista.
- Helpotetaan talletussuojajärjestelmän varojen käyttöä kriisinhallintavälineiden rahoituksessa vaihtoehtona perusratkaisuna olevalle korvausten maksulle. Tällainen talletussuojajärjestelmän varojen käyttö on tarkoitus tehdä mahdolliseksi muuttamalla saamisten ensisijaisuusjärjestystä maksukyvyttömyystilanteessa. Talletussuojajärjestelmällä voidaan kuitenkin

¹⁰ Ehdotuksessa on hyödynnetty monia eri tietolähteitä, joita on käsitelty tarkemmin liitteenä olevassa vaikutustenarvioinnissa.

¹¹ Siirtovälineisiin kuuluvat muun muassa kaatumassa olevan pankin tai sen osien myynti elinkelpoiselle ostajalle, siirto omaisuudenhoitoyhtiöön tai erillisen varainhoitoyhtiön käyttö.

ainoastaan täydentää pankkien sisäistä tappionkattamiskykyä, joka säilyy ensisijaisena välineenä. Lisäksi talletussuojajärjestelmän varojen käyttöön kriisinhallintavälineiden rahoituksessa on sovellettava yhdenmukaistettua pienimmän kustannuksen testiä (least cost test).

- Talletussuojajärjestelmän, myös yhteisen kriisinratkaisurahaston, varoja olisi voitava käyttää kriisinratkaisun kohteena olevien pienempien ja/tai keskisuurten pankkien kriisinratkaisussa vain, a) jos kriisinratkaisuviranomaiset katsovat, että se on tarpeen rahoitusvakauden turvaamiseksi ja veronmaksajien suojaamiseksi samalla kun helpotetaan markkinoilta poistumista, b) jos se ei aiheuta tappioita tallettajille ja c) jos sovelletaan asianmukaisia ehtoja ja suojatoimia, erityisesti käytettäessä yhteistä kriisinratkaisurahastoa, jolloin asianomainen pankki on täytynyt määrittää ennalta sellaiseksi, että siihen sovelletaan kriisinratkaisua.

Nämä ehdotetun uudistuksen osatekijät liittyvät läheisesti toisiinsa, ja niitä on tarkasteltava kokonaisuutena, jotta uudistuksella saavutettaisiin sille asetetut tavoitteet. Ehdotettuun uudistukseen sisältyy myös muita muutoksia, joilla on tarkoitus lisätä kehyksen ennustettavuutta ja tehokkuutta (esimerkiksi poistamalla varhaisen vaiheen toimenpiteiden ja valvontatoimenpiteiden päällekkäisyyksiä sekä helpottamalla kriisinratkaisun varhaisempaa käynnistämistä) sekä parantaa tallettajien suojaa (esimerkiksi parantamalla kohdennetusti talletussuojadirektiivin säännöksiä, jotka koskevat suojan kattavuutta ja rajat ylittävää yhteistyötä, yhdenmukaistamalla kansallisia vaihtoehtoja ja lisäämällä talletussuojajärjestelmien rahoituksen vakauteen liittyvää läpinäkyvyyttä).

Ehdotetulla uudistuksella pyritään parantamaan kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen sekä kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen vuorovaikutusta, jotta kehys toimisi entistä paremmin kaikkien EU:n pankkien tapauksessa niiden koosta, liiketoimintamallista ja vastuurakenteesta riippumatta. Jos uudistusta ei toteuteta, on olemassa riski, että kaatumassa olevia pienempiä ja/tai keskisuuria pankkeja hallinnoidaan edelleen kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen ulkopuolella toisistaan poikkeavien kansallisten järjestelmien mukaisesti. Tämä puolestaan johtaa usein turhia kustannuksia ja häiriöitä aiheuttaviin maksukyvyttömyysmenettelyihin, joihin liittyy julkisten varojen käyttöä. Tällaiset seuraukset vääristävät tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla ja heikentävät kriisinhallinnan tehokkuutta, ja niistä voi aiheutua veronmaksajille turhia kustannuksia.

Yhteisen talletussuojajärjestelmän rooli kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksessä

Tänään hyväksytyyn lainsäädäntöpakettiin liittyvä vaikutustenarviointi osoittaa, että ehdotetulla yhteisen kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudistuksella saavutettaisiin vieläkin paremmat tulokset, jos siihen yhdistettäisiin yhteisen talletussuojajärjestelmän perustaminen. Tällaisella järjestelmällä laajennettaisiin tallettajien suojaamiseen käytettävissä olevaa turvaverkkoa vähentämällä kansallisten talletussuojarahastojen alttiutta merkittäville paikallisille häiriöille. Lisäksi sen avulla varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkiunionissa ja vältettäisiin kansallisten talletussuojajärjestelmien eroista johtuva markkinoiden pirstaloituminen. Talletussuojajärjestelmien varojen yhdistämisestä saataisiin myös tehokkuusetuja, jolloin kaikkien rahoitukseen osallistuvien talletussuojajärjestelmien tavoitetasoa voitaisiin alentaa. Tämä puolestaan vähentäisi

pankeille aiheutuvia kustannuksia heikentämättä tallettajien suojan tasoa.¹² Yhdistäminen myös parantaisi päätöksentekoprosessin johdonmukaisuutta ja vahvistaisi järjestelmän keskitettyä hallinnointia pankkiunionissa. On selvää, että yhteinen talletussuojajärjestelmä täydentää olennaisella tavalla kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä.

Komission ehdotus eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä (EDIS) hyväksyttiin vuonna 2015¹³, ja sen mukaan täysimittainen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä perustetaan kolmessa peräkkäisessä vaiheessa: ensimmäisten kolmen vuoden aikana perustetaan osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien jälleenvakuutusjärjestelmä, tätä seuraavien neljän vuoden aikana osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien rinnakkaisvakuutusjärjestelmä ja viimeisenä vaiheena osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien täysvakuutusjärjestelmä, minkä jälkeen eurooppalainen talletussuojajärjestelmä on lopullisessa muodossaan. Kaikissa kolmessa vaiheessa eurooppalainen talletussuojajärjestelmä kattaisi osallistuvien kansallisten talletussuojajärjestelmien lopulliset tappiot. Lisäksi on tarkasteltu useita välivaiheen järjestelmiä ja muita vaihtoehtoja, kuten eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän hybridimallia. Hybridimalli poikkeaa vuonna 2015 annetusta eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevasta ehdotuksesta, mutta se vastaa komission vuonna 2017 antamassa tiedonannossa¹⁴ esittämiä ajatuksia. Hybridimallissa osa pankkialan rahoittamista varoista pankkiunionissa voitaisiin koota talletussuojarahastoon, joka olisi käytettävissä kansallisissa talletussuojajärjestelmissä¹⁵ jäljellä olevien varojen rinnalla. Alkuvaiheessa talletussuojarahasto tarjoaisi maksuvalmiustukea tuensaajana olevalle talletussuojajärjestelmälle sen käytettyä varansa loppuun. Jos talletussuojarahaston varat ehtyisivät, se voisi lainata varoja kansallisilta talletussuojajärjestelmiltä käyttämällä pakollista luotonantomekanismia. Lopullinen riski säilyisi kansallisella tasolla, koska tuensaajana oleva kansallinen talletussuojajärjestelmä maksaisi talletussuojarahastolta saamansa maksuvalmiustuen takaisin rahastoon.

Eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevat poliittiset neuvottelut eivät ole edenneet, ja lainsäädäntöprosessi on nyt kestänyt jo lähes kahdeksan vuotta. Neuvostossa ei sen työryhmissä¹⁶ tehdystä merkittävästä teknisestä työstä huolimatta ole saavutettu konkreettista edistystä yhteisymmärrykseen pääsemiseksi. Myöskään parlamentti ei ole antanut asiasta mietintöään. Pankkiunionia koskevasta viimeisimmästä vuosikertomuksesta antamassaan mietinnössä¹⁷ Euroopan parlamentti ilmaisi halukkuutensa käynnistää uudelleen neuvottelut eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöönotosta, ja talous- ja raha-asioiden

¹² Kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä koskevaan vaikutustenarviointiin sisältyvät kalibroinnit osoittavat, että talletussuojajärjestelmien varojen kattava yhdistäminen Euroopan tasolla (75 prosenttia tavoitetasosta) toisi mukanaan merkittäviä synergioita, joiden ansiosta tavoitetasoa voitaisiin mahdollisesti alentaa 0,8 prosentista 0,6 prosenttiin suojatuista talletuksista kaikkien järjestelmän rahoittamiseen osallistuvien talletussuojajärjestelmien osalta.

¹³ COM/2015/0586 final.

¹⁴ Euroopan komissio (lokakuu 2017), [Tiedonanto pankkiunionin valmiiksi saattamisesta \(COM\(2017\) 592 final\)](#).

¹⁵ Lisätietoja hybridimallista on kriisinhallinta- ja talletussuojakehyspaketin vaikutustenarvioinnin liitteessä 10.

¹⁶ Eurooppa-neuvosto (kesäkuu 2021), [Puheenjohtajavaltion \(Portugali\) tilanneselvitys pankkiunionin vahvistamisesta](#) ja Eurooppa-neuvosto (marraskuu 2021), [Pankkiunionin vahvistaminen – Puheenjohtajavaltion \(Slovenia\) tilanneselvitys](#).

¹⁷ Euroopan parlamentti (heinäkuu 2022), [Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2021](#) (2021/2184(INI)).

valiokunnan puheenjohtaja ja kuuden poliittisen ryhmän koordinaattorit antoivat 5. joulukuuta 2022 poliittisen julkilausuman, jossa neuvostoa ja komissiota kehoitetaan edistämään realistisen, uskottavan ja vakaan eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamista. Koska eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ja kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen ehdotettu uudistus täydentävät toisiaan, on ensisijaisen tärkeää, että neuvottelut eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä aloitetaan uudelleen poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi.

Päätelmät

Pankkiunionin valmiiksi saattaminen on edelleen yksi Euroopan unionin politiikan painopisteistä. Yhteisen valvontamekanismin ja yhteisen kriisinhallintamekanismin perustamisessa on edistytty merkittävästi, ja molemmat mekanismit ovat nyt kaikilta osin toiminnassa. Vaikka pankkiunionin valmiiksi saattamista koskevasta työsuunnitelmasta ei ole vielä päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen, komission tänään hyväksymä ehdotus kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudistamisesta on tärkeä edistysaskel. Ehdotetulla uudistuksella parannetaan kaatumassa oleviin pankkeihin sovellettavia järjestelyjä, jotta niillä voidaan hallita pankkien kaatumista niin, että samalla turvataan rahoitusvakaus ja suojataan tallettajia ja veronmaksajia. Näin pankkiunionilla voidaan parantaa myös rahoitusjärjestelmän häiriönsieto- ja kilpailukykyä.

Lisäksi komissio arvioi parhaillaan pankkeja koskevia valtiontukipuitteitaan. Arvioinnin odotetaan valmistuvan vuoden 2024 ensimmäisellä neljänneksellä, ja sen tuloksia hyödynnetään pankkeihin sovellettavien valtiontukipuitteiden mahdollisessa uudelleentarkastelussa. Kun otetaan huomioon kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen ja pankkeja koskevien valtiontukipuitteiden väliset yhteydet, tällaisessa mahdollisessa uudelleentarkastelussa olisi varmistettava näiden kahden kehyksen keskinäinen johdonmukaisuus ottaen huomioon uudistettu kriisinhallinta- ja talletussuojakehyks sellaisena kuin se on lopullisessa muodossaan. Komissio voisi tässä yhteydessä arviointinsa tulosten perusteella tutkia, voitaisiinko valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuutta arvioitaessa käyttää asteittäisempää lähestymistapaa, jossa ennalta ehkäisevien toimenpiteiden, kriisinhallintatoimenpiteiden ja kriisinhallituksen ulkopuolella selvitystilatuen muodossa myönnettyä valtiontukea arvioidaan eri perustein. Komissio voisi erityisesti arvioida, voitaisiinko vaatimuksia yhdenmukaistaa entisestään parantamalla kriisinhallituksen käyttömahdollisuuksia, myös helpottamalla toimialarahoitteisten turvaverkkojen käyttöä kriisinhallituksen rahoittamisessa, kuten tämäänpäiväisessä kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksestä koskevassa ehdotuksessa esitetään.

On erittäin tärkeää jatkaa pankkiunionin saattamista valmiiksi, mihin kuuluu myös yhteisen talletussuojajärjestelmän perustaminen, ja komissio on edelleen täysin sitoutunut tähän tehtävään. Näin ollen komissio kehottaa Euroopan parlamenttia ja jäsenvaltioita sopimaan kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen ehdotetusta uudistuksesta ennen seuraavia, vuonna 2024 pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja.